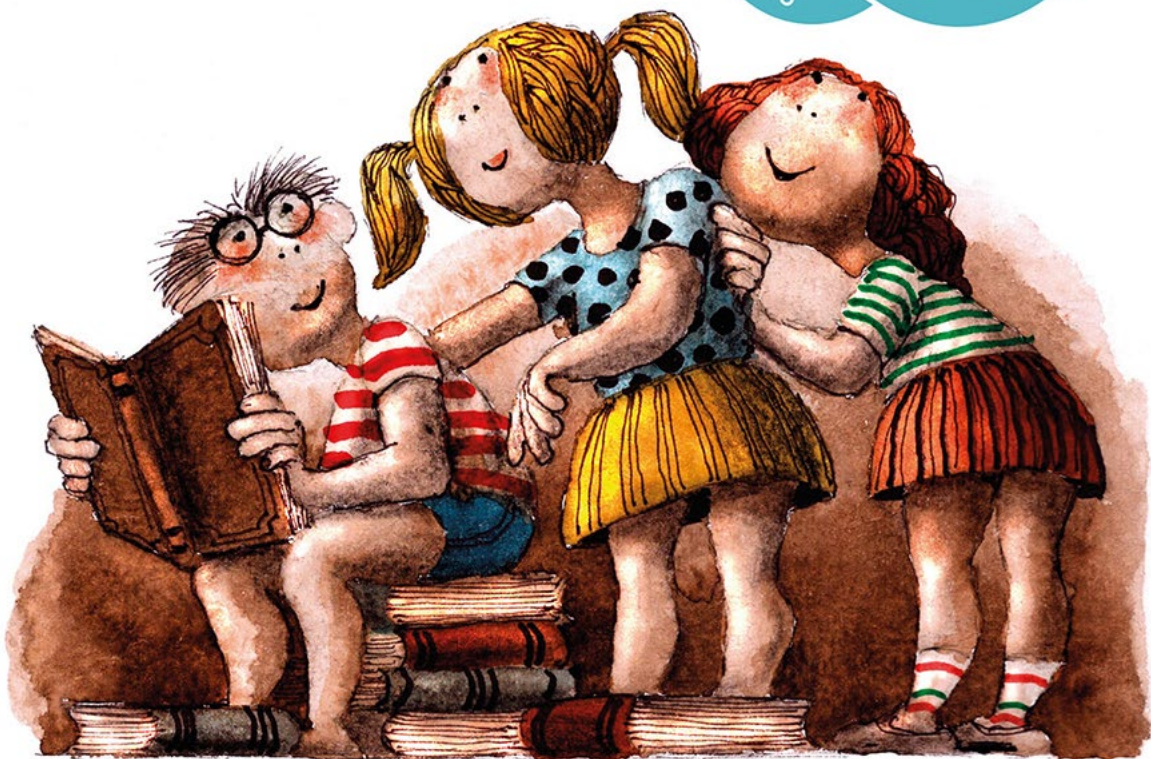

ALBATROS

První
čtení

Petra Braunová

Filip si chce číst

Ilustroval Jiří Bernard

Filip si chce číst

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.albatros.cz
www.albatrosmedia.cz

Petra Braunová
Filip si chce číst – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2025

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS **MEDIA**

Petra Braunová

Filip si chce
číst

Petra Braunová

Filip si chce číst

Ilustroval Jiří Bernard

ALBATROS

Byla jednou jedna kniha... a jakmile
ji dočetli, skončila zastrčená v knihovně.
Tak to ale skončit nemusí! Pošlete ji
dál s **www.restorio.cz**.

Postýlka

Začalo to tak, že Filipův tatínek měl koupit dětskou postýlku.

Maminka Dana jednoho rána zvolala:
„Jirko! Už je to tady!“

Tatínek Jiří zvedl oči od rozečtené knihy.

„Co?“

„Dítě!“

„Jaké dítě?“

Byla jarní neděle. Za okny svítilo slunce a tavilo poslední zbytky sněhu.

Jiří nedělní rána zbožňoval. Hověl si v posteli a četl si.

„Jirko! Naše dítě!“

Maminka se držela za obrovské břicho.
Koulela očima.

„Musím do porodnice! Zavolej sanitku!“

Jiří zamrkal. Okamžitě si vzpomněl.

Manželka Dana čeká dítě! A na svět mu
nejlépe pomůže doktor. Odložil knihu.

Shodil ze sebe peřinu. Vyskočil. Zamotal
se do pyžama. Hledal mobil. A přitom
volal: „Neboj se!“

„Já se nebojím,“ úpěla Dana. „Ale dělej!
Pospěš si!“

Jiří konečně našel telefon položený na
botníku. Rozrušeně ťukal číslo záchranné
služby. Pořád se pletl. Konečně to bylo
správně: 155.

„Já, moje žena, tedy my...“ drmolil, dokud ho na druhé straně operátor neuklidnil.

Požádal ho o jméno, adresu a důvod, proč volá. Nervózní Dana mezitím pochodovala po pokoji.

Houkání sirény je upozornilo, že sanitka už dorazila k domu. Jiří pomohl Daně nastoupit.

„Jirko! Nezapomeň koupit postýlku!“ kladla mu žena na srdce.

„Postýlku?“

„Jistě! Postýlku pro miminko.“

Jako mnoho nastávajících maminek byla Dana pověřčivá. Dokud není dítě

v pořádku na světě, není dobré zařizovat dětský pokoj. Mohlo by to přinést smůlu!

„Ano, postýlku,“ opakoval zmateně Jiří.
„Samozřejmě.“

„Dětskou!“ zopakovala Dana, ale to už lékař zabouchl dveře sanitky.

Ta se rychle rozjela. Jiří zůstal stát na chodníku. Podrbal se na hlavě. Ano, ovšem. Dětskou postýlku.

Prádelní koš

Jiří se vrátil domů a posadil se do křesla.
Netrpělivě se díval na displej telefonu.
Pozdě v noci se konečně rozsvítil a mobil
zazvonil. Ozvala se Dana.

„Narodil se nám kluk! Kluk jako buk.
Jmenuje se Filip!“

Jiří si oddychl.
Výborná zpráva!
Dítě je na světě.
On může jít
klidně spát.

Druhý den se probudil s radostí.
Nevěděl proč. Podíval se vedle sebe.
Manželka tam nebyla! A jemu se rozsvítilo.
Mají syna!

Jiří se vydal do porodnice. Dana mu
ukázala Filipa. Jiří vydechl: „Oh! Nezdá
se ti, že je moc maličký?“

Dana se zasmála.

„To je dobře. Větší by se mi do břicha nevešel!“

Jiří byl vědec. Zkoumal dějiny lidstva. Pracoval na univerzitě. Celý den byl obklopený knihami. Nosil brýle a košile. Teď, když byla jeho žena v porodnici, zůstával v práci do večera. Zapomínal si kupovat jídlo a měl hlad. Brzy dostal z porodnice zprávu, že se Dana s miminkem můžou vrátit domů. Radostně jim jel naproti. Dana se usmívala.

Byla šťastná, že už nejsou dva, ale tři.

S Filípkem v náruči vstoupila do bytu.

„Kde je postýlka?“

Dana se rozhlížela po bytě. Jiří se

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Filip si chce číst.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.